13/09/2019

“Θεματοφύλακας” της Παγκόσμιας ειρήνης ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

Μία μεγάλη μορφή της Ορθόδοξης Εκκλησίας ορίστηκε επίτιμος πρόεδρος της Παγκόσμιας Οργάνωσης «Θρησκείες για την Ειρήνη» -της μεγαλύτερης παγκόσμιας συνομοσπονδίας διαπιστευμένης από τον ΟΗΕ.

Ο λόγος για τον Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας Αναστάσιο ο οποίος, στο πλαίσιο της 10ης Παγκόσμιας Συνέλευσης της οργάνωσης, που πραγματοποιήθηκε στο Λίνταου της Γερμανίας στις 19-23 Αυγούστου με κύριο θέμα «Ας φροντίσουμε για το κοινό μας μέλλον» εξελέγη, όπως προαναφέρθηκε, επίτιμος πρόεδρος .

Στην οργάνωση «Θρησκείες για την Ειρήνη», στην οποία μετέχουν θρησκευτικά συμβούλια και κοινότητες από όλες της ηπείρους του πλανήτη, συμμετείχε και το Διαθρησκειακό Συμβούλιο της Αλβανίας.

Κατά τη διάρκεια της συνέλευσης, η οποία διεξήχθη με τη συμμετοχή 900 προσκεκλημένων από περισσότερες από 100 διαφορετικές χώρες του κόσμου, εκπρόσωποι από όλο τον κόσμο εξέλεξαν νέους ηγέτες της οργάνωσης, μεταξύ των οποίων στη θέση του γενικού γραμματέα της οργάνωσης την καθηγήτρια Azza Karam.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας είναι επίσης και επικεφαλής του Διαθρησκειακού

Συμβουλίου της Αλβανίας (εξελέγη πρόεδρος για τρίτη διαδοχική περίοδο του ως άνω Συμβουλίου από το 2006).

“Ποιός” είναι ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας

Ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας (1992 εξ.) Αναστάσιος (Γιαννουλάτος) είναι Ομότιμος Καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (1991 εξ.), Επίτιμο Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών (2005 εξ.) και Πρόεδρος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (2006 εξ.). Επίσης επίτιμος διδάκτωρ Θεολογίας η Φιλοσοφίας δεκαεπτά Πανεπιστημίων, Πανεπιστημιακών Σχολών η Τμημάτων (Ελλάδος, Η.Π.Α., Ρουμανίας, Κύπρου, Γεωργίας, Αλβανίας, Ιταλίας). Γεννήθηκε στον Πειραιά, 4 Νοεμβρίου 1929.

Αριστούχος πτυχιούχος και διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε Θρησκειολογία, Ιεραποστολική και Εθνολογία στα Πανεπιστήμια Αμβούργου και Μαρβούργου της Γερμανίας ως μεταπτυχιακός υπότροφος του Ιδρύματος Alexander von Humboldt. Μελέτησε το Ισλάμ, τον Βουδδισμό, τον Ταοισμό, τον Κομφουκιανισμό και τα αφρικανικά θρησκεύματα, σε χώρες όπου ακμάζουν αυτές οι θρησκείες. Ομιλεί αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά· διαβάζει λατινικά, ιταλικά, ισπανικά, αλβανικά. Διετέλεσε Καθηγητής της Ιστορίας των Θρησκευμάτων του Πανεπιστημίου Αθηνών (1972-91), Κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής (1982-86) και Αντεπιστέλλον Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών (1993-2005). Συγγραφέας πολλών μονογραφιών και άνω των 240 μελετών και άρθρων θεολογικού ή θρησκειολογικού περιεχομένου. Έργα του έχουν μεταφρασθεί σε δώδεκα γλώσσες. Χειροτονήθηκε διάκονος (1960), πρεσβύτερος (1964) και Επίσκοπος Ανδρούσης (1972) για τη θέση του Γενικού Διευθυντού της

“Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος” (1972-1991). Πρωτοστάτησε στη σύγχρονη αναζωπύρωση της Ορθόδοξης Εξωτερικής Ιεραποστολής.

Ως Τοποτηρητής της Μητροπόλεως Ειρηνουπόλεως (Κένυα, Τανζανία, Ουγκάντα), την περίοδο 1981-1990, ανέπτυξε ευρύτατο ιεραποστολικό και κοινωνικό έργο. Αναγνωρίσθηκε “Μέγας Ευεργέτης του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας” (2009). Ως Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας, κατόρθωσε, παρά τις τεράστιες δυσκολίες, να ανασυστήσει από τα ερείπια τη διαλυμένη επί 23 έτη Ορθόδοξη Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Αλβανίας. Η συμβολή του στην επιστήμη, τη σύγχρονη χριστιανική μαρτυρία, τη διαχριστιανική προσέγγιση, τον διαθρησκειακό διάλογο και την ειρηνική συνύπαρξη λαών και θρησκειών έχει διεθνώς αναγνωρισθεί. Το 2000, ύστερα από πρόταση 33 Ακαδημαικών της Ακαδημίας Αθηνών και πολλών προσωπικοτήτων της Αλβανίας, υπήρξε υποψήφιος για το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης. Επανειλημμένως έχει εκλεγεί σε διακεκριμένες θέσεις διεθνών Οργανισμών, όπως Πρόεδρος της Επιτροπής Παγκοσμίου Ιεραποστολής και Ευαγγελισμού (1984-89)· Αντιπρόεδρος της Συνελεύσεως των Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (2003-09)· Επίτιμος Πρόεδρος της “Παγκοσμίου Διασκέψεως των Θρησκειών για την Ειρήνη” (2006 εξ.). Έχει τιμηθεί με βραβεία και παράσημα πολλών Ορθοδόξων Εκκλησιών και διαφόρων χωρών (είκοσι πέντε), όπως με τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος Τιμής της Ελληνικής Δημοκρατίας (1997), το Athenagoras Human Rights Award (Νέα Υόρκη 2001), το βραβείο “διακεκριμένων δραστηριοτήτων για την ενότητα των Ορθοδόξων Εθνών” (Μόσχα 2006), το παράσημο “Γεωργίου Καστριώτη – Σκεντέρμπεη” της Δημοκρατίας της Αλβανίας, “για την πολύτιμη συμβολή και δράση του στην αναβίωση της πνευματικής πίστεως και ελπίδος… και τον εμπλουτισμό της διαθρησκειακής αρμονίας και ανεξιθρησκίας του αλβανικού λαού” (Τίρανα 2010).